

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto libertino abbate. Cap[itulum]. xcv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

sepulchru: vt ipsi impatoris ascriberet pote-
 stati cōcessit. Nā ipse impator ad eundē locū p
 singulos annos plūma donaria mittebat. Im-
 peratores quoq; cōstātinopolitani nicepho-
 rus: michael et leo vtro amicitia eius expetā-
 tes: multotiens cū muneribus ad eū suos mi-
 serunt legatos. Erat enī in amicitijs optime
 rēperatus: vt eas et facile admitteret: et cōstā-
 tissime retineret. Tāto oīum amore et fauore
 omni vite sue spē cōuersatus est: vt nunq; ei
 vel minime seueritatis quicq; fuisset obiectū
 religionē xpianā: quā ab infantia imbuit: san-
 ctissime et cū sūma pietate coluit. Ecclesiam
 mane et vespe: itēq; nocturni et sacrificij tpe:
 dū eū valitudo pmitteret quotidie frequēta-
 bat. Curabarq; vt oīa q; in ecclia gerebatur
 magna fieret honestate. Amabat pegrinos:
 et in eis suscipiēdis sūmā curā hēbat: vestitu
 patrio utebat: pegrina quoq; idumēta nunq;
 vestire patiebat. In festiuitatib; qdē pēcipu-
 is: vestibus auro gemisq; cōsertis: diadema-
 te quoq; pēioso ornatus incedebat. Alijs vō
 diebus habitus eius parū a cōi ac plebeio dista-
 bat. In cibo rēperat: in potu rēperatioz erat.
 Inter cenādū nunq; histriones: s; aut sapien-
 tes: aut lectozē audiebat. Legebāt ei historie
 et antiquoz res geste: ac libri pēcipue sancti au-
 eloquētia copiosius et artib; liberalibus soler-
 ter ibat: litterariq; sapiētes veneratus ma-
 gnis ditabat honoribus. Circa paupes sūm-
 tandos gratuita liberalitatē habuit: adeo vt
 nō solum in patria et in regno suo largifluas
 elemosinas facere curauerit: verū in trāsma-
 rina in syria egypto et aphyca hierosolymis
 alexādie atq; cartagin: vbiq; christia-
 nos in paupate viuere cōperisset: penurie eo-
 rum cōpatiēns pecunias trans mittebat. Sa-
 cerdotes honorabat: sacra ac venerabilia lo-
 ca colebat: et pēcipue romanā ecclesiā: in cuius
 donaria magna vis pecunie in auro argento
 ac gemis ab illo cōgesta est. Cuius et pontifici-
 bus multa largit; est. In oibus aut quib; re-
 gnauit annis: qter voti cā tm romā pfect; ē.
 Filios suos q; cito etas patiebat: faciebat
 equitare et armis incedere: filias vō lanificio
 coleq; ac fuso assuescere: ne ocio torpescerēt.
 Miraculoz gloria claruit. Nā et leprosos ta-
 ctu et orone ferūt ab eo fuisse mudatos: et ce-
 eos duos illuminatos. Postq; aut regnū frā-
 coz atq; iperū: qd regē dū susceperat felici-
 ter ampliasset: dū ad mortē lāgueret vocatis
 ecclesiarū platis quos habere potuit: omnes
 thesauros eis tradidit p ecclesias et pauperes
 distribuēdos. Et sic in omni sanctitate pfect;
 in pace migauit: anno etatis sue. lxxxi. regni
 aut. xlvij. Subacteq; italie. xlvj. ex quo vō im-
 perator et augustus appellat; est: anno. xlvij.
 in cui; trāsitu audita est cōcines angelica me-

lodia. Sepultusq; est honorifice aquisgranī
 in ecclesia sancte marie: quā ipse struxerat.
 Ad cuius tumulū diuersarum egritudinū sa-
 nabantur infirmi.

De sancto libertino abbate. Cap. xcv.

Libertinus ab-

bas monasterij fundēsis: qd est
 in puincia samnii cōstructū: di-
 scipulus fuit seti honorati ab-
 batis: et fundatoris ipsius loci:
 de quo supra dictū est. xvij. kl. febru. Claruit
 aut tpe totille regis gothoz: et miraculis es-
 fultit. Nā cū esset monachus ex abbatib; iussu
 qui honorato successerat quodā tpe ratiemaz
 pgebat. Pro amore vō honorati solim ep; ma-
 gistrū quocūq; libertin; ibat caligulā illi in
 sinu deferēbat. Dū ergo pergeret: accidit; vt
 mulier eritici filij corpusculū fletet: que ser-
 uum dei intuita: umentū illius p; frenū te-
 nuit: atq; iurādo asseruit: q; illum inde abire
 nō pmitteret nisi filiū ep; suscitaret. Ille vō
 inuitatū miraculū expauit: et declinare mu-
 lierē voluit: sed oīno nequiuit. In eius quoq;
 pectore pugnabat inuicē humilitas cōuersa-
 tionis: et pietas matris: timor ne inuitata p-
 sumeret: dolor ne orbate nō subueniret. Sic
 enī in eius corde pietas: que q; vicit: affuit et
 humilitas: descendit: orauit: caligulā de sinu p-
 tulit: eaq; supra corpus extincti pueri posuit.
 Quoz de fine; surrexit: que fletū matris vi-
 uū reddidit: et iter inceptū peregit. Quā-
 dam die; p; status eius abbas qui honorato suc-
 cesserat: cōtra virū dei in graue iracundiā ex-
 arsit. Et q; virgā: qua enī ferire posset: in pō-
 ptu nō habuit. Eō p; hēso scabello suppeda-
 neo ei caput ac faciē tutudit: vultūq; eius tu-
 mentē ac liuidū reddidit. Die vō altera cum
 libertin; ad causas sibi monasterij cōstitutas
 ire deberet: ex pletis matutinis ad lectus ab-
 batis venit: et licentiā ab eo humiliter petijt.
 Ille vō sciēs q; cunctis dilectus esset: p
 iniuria quā in eū tulerat: recedere enī de mo-
 nasterio velle putabat: eūq; q; velle ire iter-
 rogabat. Ille aut ei causā cenobij hysterno cō-
 stituta ait: quā dimittere nō valebat: q; se ad
 eā pfecturū pmiserat. Tūc ille a fūdo cordis
 cōsiderās duritiā sui: et patiētiā libertini: ex
 lecto p; lit; et ad pedes ep; p; cideā: de illatis in
 eū veniā supplicauit. Et cōtra libertin; se in
 terrā p; sternēs sue culpe nō illius seuitie fuis-
 se referēbat: quod ipse iuste p; tulerat. Sicq;
 ad mā suētudinē adduct; ē abbas: hūilitatq;
 discipuli seti ē magistra magistrū. Cui aut li-
 bertin; egressus a multis enī veneratib; nobi-
 lib; et notis iterrogat; qdā hoc eēt: q; liuidā
 et tumētē faciē sic hēret. Qui hysterno i sero
 se in scabello suppedaneo ipegisse pētis sua
 erigentib; respondit. Sicq; nec abbas p; o-

De sc̄tis quorū certa dies cele. igno. Fo. cccviiij.

didit vitū: nec falsitatis incurrit peccatum. Postq̄ autē abbas ille decessit libertinus eidē in regimine abbacie successit. Qui dum die q̄dā pro utilitate monasterij iter ageret: eidē quidā elar ida gorbōz comes obtinuit. At dei seruus ex caballo suo ab hoibus illis deiectus: iumētī dantū libēter ferēs: etiā flagellū: quod tenebat: raptōibus obtulit: et statim se in orationē dedit. Cursu autē rapido predicti ducis exercitus ad flūmīum vulturū deuenit: ibiqz dū singuli equos suos hastis tudentes: calcariibus cruentantes nullo modo obtinere poterāt: vt equi moueri possent: sed aquā flūmīnis tangere q̄si mortis precipitium pertimescebat: donec vno ipso rum ceteros informant cognouerunt: qz et culpa: quā dei seruo in via tulerant: talia sui dispēdia tolerabant. Qui statim reuersi libertinū orantē inuenerunt: eiqz equum eius obtulerūt. Ille vō caballo opus non habere respōdebat. At illi descēdentes cum in equo eius quasi inuitum reposuerunt: et dūz retro cessissent: equi illorū alueum flūmīnis velocit̄ inie transierunt. Eodē tempore in partibus campanie quidā bucylinus cum fracis venit. Sed dum rumor de cenobio libertini erisset: q̄ abbas pecūnias multas haberet. Ingressi franci oratorū seruientes libertinū querebat: vbi ille orans prostratus iacebat: in ipsum quoqz ingredientiē impingebat: etiāqz presentē videre nequibant. Sicqz sua cecitate frustrati a monasterio vacui sunt reuersi. Sanctus autem vir post vitā laudabilem quiet in christo. Hec gregorius primo dialogo. capitulo secundo.

De sancto Equitio abbate. Cap. xvi.

Quitius abbas in valerie ciuitatis prius claruit: qui multorū monasteriorum pater fuit. Qui etiā dum adhuc iuuenis acri certamine carnis tentaret: et in hac re ab omnipotentī deo remediū cōtinuis precibus quereret. Noctē quadā assistente angelo eum uisari se vidit: cuiusqz visioni appuit: q̄ oēm motū et genitalibus ei? abscederet. Atqz eo tpe ita alienus extitit a rētatione: ac si serū nō hēret in corpore. Et extime sicut antea viris sic cepit et feminis hēsse: nec tamē discipulos admonere cessabat: ne se ipsius exēplo in hac re facile crederēt: et casuri tentarent donū: qd nō accepissent. Quodam vō tpe quidā basilius magus a roma fugiens in habitu monachi: valeriā petijt: et pergens ad castorū ep̄z amiterne ciuitatis ab eo obtinuit: vt ipsum eq̄tio abbati cōmitteret: ad socianduz monasterio illius cōmendaret. Equitius autē ep̄o pro hoc instate respōdebat: q̄ illū quem ipse sibi

cōmendabat nō monachum sed diabolu esse videbat. Cum autē ep̄o diceret: q̄ abbas occasione quereret: ne sibi petita prestaret. Vir dñi iterū protestatur: q̄ quale illū dixerat: tale agnoscebat. Sed ne se velle obedire ep̄o existimaret: insa ipsius facere paratus est. Susceptus itaqz ille in monasterio est. Sed non post multos dies discedente abbate longius: cōrigit: vt in monasterio virginū: cui eq̄tius per ar: quēdā illaz speciosissima febr̄ib? arrepta clamaret se continuo morturā nisi basilius monachus veniret: et p̄ eius curationis remediū salutē sibi redderet. Sed cū in absentia abbatis nullus ad cōgregationē virginū auderet accedere: missus repete ē et dei famulo nunciatū. Quo audito vir dñi dedignatus dicebat: q̄ vtiqz illū nō monachū sed diabolu eē predixerat. Mandauitqz ip̄m de cella fratrum expelli. De ancillavo dei predicti nūchs: q̄ ex illa hora neqz eēt decetero febr̄ib? laboratura: neqz basilii questura. Regressi autē monachi eadēqz hora salutē virginū restituta: qua sanctus dixerat cognouerunt et basilii de monasterio continuo reppulerunt. Qui repulsus dixit: frequēter cellulā equitij magicis artib? in aere suspēdisset: nec tamē eorū quēpiā ledere potuisset. Qui et postmodū i vbe roma zelo fidei a xp̄ianis igne crematus est. Quēdā monialis monasterij? fati horū ingressa lacuā cōspiciēs occupiuit: eāqz signo crucis oblita bndicere auidē mordit: s; p̄tin? a diabolo arrepta rērata cecidit. Ad dū eq̄tio nūciatū eēt: ille cōcit? venit: et vt ab ea demō abscederet cū indignatōe p̄cepit. Qui primo ab ea exiuit: nec ea ultra p̄rigere p̄ualuit. Cū autē die q̄dā felix abbas cenobij castorū: qd itra menia vrbis sitū ē familiariter qdāmodo q̄si redargueret: eo p̄sacri ordinē nō hns nulla licētia a sumo p̄tifice obēcta: vbiqz p̄dicādo discurreret: cōpulsus vir sc̄tis qualiter licentiam accepisset eidem indicauit: dicens se ipsum etiam secum p̄dicta aliq̄ tractasse. Sed nocte q̄dā speciosus iuuenis ad eū accesserat: atqz medicinale ferramētū in os eius posuerat: et vt ad predictū egrederetur: deiceps ex parte dei mādauerat. Et ex illo die etiā si voluisset tacere non potuisset. Hic in vestibus vilis atqz despectus apparere studebat: et quoties ad alia loca rēdebat: iumento viliori oibus: quod in cella repperiri posset: insidebat. In quo etiā capistro pro freno: et veruētū pellibus p̄ sella vtebatur. Sacros codices in sacculis pelliceis dextro leuoqz latere secū portabat: et q̄cumqz peruenisset scripturaz fontē ap̄iebat. Cū autē fama predicationis illius vndiqz discurreret: clerici quidam romani summo pontifici sunt conquesti: q̄ quidam vir rusticus auctoritatē sibi predicandi arripuisset: et